

MỘT CHỖ NÀO TA Ở ?

cư sĩ liên hoa

Trong cuộc đời vô định của kiếp nhân sinh, chúng ta dẫm bước trên dòng sông vô thường, rồi một đôi khi bắt gặp lại mình, một con người già hợp và hiện hữu. Ta có đôi mắt đen trong của tuổi trẻ, có nụ cười khúc khích của bé thơ, có mái tóc bông bênh sương gió, nhưng rồi tất cả sẽ rời xa ta như những gì nó đã đến, biến hoại, từng ngày giờ trôi qua.

Trong tận cùng của dòng sinh mạng, ta tung cánh bay như bầy chim vỡ tổ, về muôn hướng, muôn nơi, nhưng từ chiều sâu trong trái tim, lời tự tình của Chân tâm thức giấc sau bao ngày ngủ vùi trong vọng niệm của ta. Gió bụi đường xa, mây mờ che phủ, ánh trăng của muôn đời vẫn như mời gọi, chỉ rõ một nơi chốn trở về, để gom lại ánh trăng, từng hạt sáng một, từng hạt một, dù rơi trên vai gầy, dù rớt trên mây cao, dù hoà lẫn vào cát bụi, gom lại để cho trong tâm ta, *ánh trăng vẫn sáng huyền diệu như một thủa nào.....*

*Trăng lay làm vỡ tổ
bầy hạc vỡ cánh bay
chở theo từng hạt sáng
cho gió lùa tung bay*

*hoa ngàn cánh mỉm cười
mở khoe màu sắc mới
rạng ngời vung tay rộng
gom từng hạt trăng rơi*

*người ngồi ôm gối mộng
mắt nhìn những hạt trăng
trăng rơi trên vai rộng
hạt vàng rớt mây gầy*

*tìm lại chiếc áo tâm
bao năm dài sương gió
mưa bụi bỏ đường mây
trên dãy núi vô thường*

Ngày 01.04.2009